

Can Casa, Can Cases o Can Manolo

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al sud-est del terme municipal, a mig camí entre el nucli urbà i Can Ginebre.
Emplaçament	Pel camí de terra que enllaça amb la BV-5128 a l'alçada del Polígon Industrial el Molí.
Alçada:	120
Coordenades:	
Latitud:	41.62344
Longitud:	2.57587
UTM Est (X):	464668
UTM Nord (Y):	4608055

Classificació

Número de fitxa	08193 - 12
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Reformes ss. XIX-XX.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL
Número inventari	IPA 8960/4205-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002008000DG60G0001MP, 09192A007000280000KR

Descripció

Masia de planta quadrangular de 12 metres d'amplada per 11 de fondària de dues crugies paral·leles a la façana principal. Es compon de planta baixa i pis, i coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular.

La façana principal està encarada a migdia amb composició simètrica sobre tres eixos verticals. Els paraments són arrebossats i pintats de color blanc.

A la planta baixa hi ha un portal d'arc de mig punt amb llindar, brancals i tretze dovelles de pedra granítica, flanquejat per sengles finestres apaïsades emmarcades en pedra i ampits esculpits. La porta consta de dues fulles vidriades i tarja de ventall.

A la planta primera hi ha tres finestres de pedra amb ampits esculpits. En la documentació gràfica de 1985 s'observa l'existència en el capcer d'un rellotge de sol actualment desaparegut, tot i que resten indicis del perímetre de la seva circumferència.

El cos principal és doblat pel costat nord amb una ampliació de l'habitatge de les mateixes característiques volumètriques. La façana posterior apareix sense compondre. En planta baixa presenta una porta en l'angle N-O, seguida d'un finestró i dues finestres apaïsades d'obra a l'altre costat. Al primer pis hi ha quatre finestres allindades, sense observar una cadència precisa.

Els paraments laterals de la masia han estat engolits per construccions més recents d'una sola crugia perpendicular en sentit N-S que eixamplen el pla de façana. El cos adossat a llevant té una sola planta amb coberta d'un aiguavés cap a l'exterior i presenta una finestra apaïsada a la façana sud.

Al seu torn, el volum de ponent té de dues plantes i presenta coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana oest. Aquesta es compon sobre dos eixos verticals amb portal d'arc rebaixat de dues fulles de posts amb tatxes i una finestra a peu pla, i dos balcons amb brèndoles de ferro forjat a la planta superior, tot emmarcat en pedra. Entre les dues balconades hi ha un rellotge de sol tapat per l'heura. La façana sud presenta una finestra emplomada a la planta baixa amb ampit a sardinell i balcó volat al primer pis, tot amb brancals i llindes de pedra. La façana nord té un portal d'arc rebaixat de dues fulles de posts de fusta per al pas de carruatges i, a la primera planta, una finestra i un finestró d'obra. El volum té les cantoneres de pedra ben escairada i és coronat per un voladís amb cabirons d'obra pintats de color marró. Al davant de la masia hi ha una era enrajolada amb cairons de tres ditades, delimitada per un pedrís o banc corregut en forma de mitja lluna. A l'altre costat hi ha una piscina i un jardí amb diverses edificacions complementàries adaptades al desnivell del terreny.

Observacions:

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció C.

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-54.

Història

La masia apareix representada amb el nom de 'Can Casas' en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. El mateix any apareix també identificada en el full del Mapa

Geològico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera.

En aquesta casa hi nasqué Jaume Verdura Pera, estudiós local fill dels masovers de la finca.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Sant Iscle de Vallalta: Edicions Els 2 Pins, p. 7.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2015). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre V, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-54, pp. 575-583.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA(2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 2, p. 104.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8960.

